

Parti og jeg arbejdede for en kraftig Modstand mod Provisorierne, men jeg husker ogsaa tydeligt, at det ærede Medlem agerede Bølgedæmper, og han gjorde det for Resten paa en meget morsom Maade, som der en anden Gang kunde være god Grund til at dvæle ved. Men naar jeg saaledes har set dette, set det ærede Medlem som Bølgedæmper, den Gang det gjaldt noget, da man stod overfor Provisorier, der stred mod Forfatningen og tilsigtede at omstyrte Forfatningen, forekommer det mig mærkeligt, at det ærede Medlem drager sin Dyrendal, nu da det drejer sig om et Tankeeksperiment, noget, der aldrig blev til noget. Jeg synes, at det ærede Medlem nu kunde have taget det mere roligt; der var ikke Anledning til at tage det saa højtideligt.

I øvrigt vil jeg sige til Slutning, at det, der her er sket — eller ikke er sket, men tænkt at skulle ske — er fuldstændig i Overensstemmelse med Grundlovens § 25. Der kan ikke paavises et eneste Punkt, hvor det ikke er i Overensstemmelse med Grundloven, og det har det ærede Medlem Hr. N. Neergaard heller ikke gjort; han siger blot i sin Dagsorden saadant noget som, at det er „stridende mod Grundlovens Forudsætninger“; ikke en Gang Aanden er kommet med, og det er for Resten mærkeligt nok, men det er stridende mod Forudsætningerne, siger det ærede Medlem. Nej, undskyld, hvis der skal være Tale om, at det strider mod Grundloven, maa det stride mod de Ord, der staar i dens § 25, og naar det ikke gør det, har det ærede Medlem ingen Ret til at sige, at det strider mod Grundlovens Forudsætninger. Det ærede Medlem siger, at Ministeriet skulde vide, hvad Landstinget mente. Det er ganske simpelt umuligt. Hvorledes skulde et socialdemokratisk Ministerium vide, hvad de udmærkede, begavede Mænd af Højre og Venstre, der udgør Flertallet i Landstinget, tænker, eller hvorledes de har forandret deres Tankegang fra sidst, de havde en Mening om Tingene. Det kan et socialdemokratisk Ministerium aldrig have nogen som helst Mening om, og vil det ærede Medlem fastholde dette, saa vil det sige, at kun Venstreministerier kan anvende § 25, socialdemokratiske Ministerier aldrig, og det kan dog vist ikke være Meningen med Grundloven.

Men jeg henleder det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at han ikke skal rette sin Anke mod Statsministeren eller Ministeriet, men mod Venstre, som har forandret § 25. § 25 er nu en helt anden, end den var tidligere. Tidligere kunde den

siddende Regering efter § 25 forelægge en provisorisk Lov først i Landstinget, og Historien viser, at det gjorde Estrup Aar efter Aar i samfulde 9 Aar, men det kan man ikke mere, og det er Venstre, der har faaet sat ind i Grundloven, at den skal forelægges først i Folketinget, hvorefter naturligvis følger, at Folketingets Stilling er blevet bedre, Landstingets Stilling ringere, og at det politiske Resultat alene maa søges i Folketinget. Med Hensyn til det politiske Resultat af Provisoriet eller Bedømmelsen af det er Landstinget ganske Null und Nichts; der er der ingen, der har noget med Landstinget at gøre, der er ingen, der spørger efter det; det, der er Tale om, er Folketinget; hvis Folketinget forkaster Provisoriet, maa Ministeriet naturligvis gaa. Derigennem er Folketingsparlamentarismen i Virkeligheden blevet styrket, og dette er en god Gerning af Venstre, men Venstre fortryder den aabenbart. Nu da det viser sig, at Venstre kun har Flertal i Landstinget og ikke har megen Udsigt til nogen Sinde at faa det i Folketinget, finder man det beklageligt med disse Provisorier. Ellers har man ikke været ked af dem, baade det ærede Medlem Hr. Rytter og daværende Landstingsmand Madsen-Mygdal vilde gerne have Provisorier, men nu finder man altsaa, da der er et socialdemokratisk Ministerium, at det skulde være saa forkert at udstede Provisorier. Hvis ikke den Forandring var kommet, at Sagen først skal behandles i Folketinget, tror jeg ikke, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard havde været saa bange for et Provisorium, men hvis det ærede Medlem vil rette Bebrejdelser mod nogen i den Anledning, maa det være mod ham selv og hans Parti, for det er dem, der har forandret Karakteren af § 25, til det gode selvfølgelig: at Afgørelsen skal træffes i Folketinget, hvorved Parlamentarismen er styrket.

Strøm: Jeg ønsker blot paa det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsens og egne Vegne med ganske faa Ord at begrunde, hvorfor vi ikke mener at kunne stemme for den af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard foreslaaede Dagsorden, men ved Afstemningen vil undlade at stemme, medens vi selvfølgelig vil stemme mod den af det ærede Medlem Hr. Schrøder foreslaaede Dagsorden. Vi betragter den planlagte foreløbige Lov som en fortvivlet Handling, der er foretaget af en Regering, der hverken vidste ud eller ind. Derfor er vi fuldt ud enige i alle de saglige